

บริษัทที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหรือพิพากษาให้ล้มละลายจะต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะหรือไม่

จำเลยซึ่งเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดถูกศาลล้มละลายกลางพิพากษาให้ล้มละลาย บริษัทจำเลยย่อมเล็กกันตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๒๓๖ (๕) แต่ตามมาตรา ๑๒๔๙ ก็ให้พึงถือว่าบริษัท จำเลยยังคงตั้งอยู่ตราบเท่าเวลาที่จำเป็นเพื่อการชำระบัญชี และการชำระบัญชีของจำเลยอันเป็น บริษัทจำกัดซึ่งล้มละลายให้จัดทำไปตามบทกฎหมายลักษณะล้มละลายที่คงใช้อยู่ตามแต่จะทำได้ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๒๔๗ วรรคแรก ซึ่ง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๒๒ บัญญัติว่า "เมื่อศาล สั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้แล้วเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่ผู้เดียวมีอำนาจดังต่อไปนี้ (๑) จัดการและ จำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้หรือกระทำการที่จำเป็นเพื่อให้กิจการของลูกหนี้ที่ค้างอยู่เสร็จสิ้นไป..." และไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดให้บริษัทที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหรือพิพากษาให้ล้มละลายและ อยู่ระหว่างการจัดการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะแต่อย่างใด เมื่อยังมีได้มีการแจ้งการเลิกกิจการของจำเลยตาม ประมวลรัษฎากร มาตรา ๘๕/๑๕ จำเลยจึงยังคงมีหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะผู้ประกอบการ จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่จะต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการขายสินค้าหรือบริการแล้วนำส่งแก่ กรมสรรพากรอยู่เช่นเดิม ผู้คัดค้านในฐานะเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยซึ่งมีหน้าที่จัดการ กิจการและทรัพย์สินของจำเลยย่อมต้องปฏิบัติตามประมวลรัษฎากรเช่นเดียวกับที่จำเลยปฏิบัติก่อน ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาดและพิพากษาให้ล้มละลาย (คำพิพากษา ศาลฎีกาที่ ๑๒๐๖/๒๕๖๖)

แผนกคดีล้มละลายในศาลฎีกา

มกราคม ๒๕๖๗